

Велимир Петров

О, сините очи на Нина!

– А какво Синьо, по-точно, синьор Художник? – сля златните галуни на китела си Капитанът, о излъскания до блясък месинг на леерите¹.

– Нали има разни Сини, да не говорим за нюансите. Вие най-добре ги знаете тия магии! Навярно Морско Синьо – подхожда на побронзовяла синьорина със златни къдри на русалка; бисерни зъби – чаровно подредени в ослепителна усмивка. Много русалки, в разни разцветки, са минавали по този мостик... Още от времето на баща ми... мио векио вапоретто² е от него. От мене са дизелите... и все в този залив... Неапол – остров Капри... и обратно...

Дизелите бумтят в гърдите, някъде зад слънчевото сплитане и тъннат в корема. Мирише на горещо машинно масло, солени пръски и реещи се гларуси. Свободен от вахта, с морско синьо под окото, залъгва с карти детето на сочна туристка. Кротки американски баби, с ярки, жълто-оранжеви прозирни дрешки, щракат кодаци като шевни машини. Пъпчиви пубери не откъсват очи от дългите, като на розови фламинго, нозе на ято пърхащи девойки.

Неаполитанският залив се разфокусира в маранята – белотата на амфитеатралната урбанистика прелива към неаполитанско жълто. Остров Капри расте... от обърната кофичка влажен пясък – вече е огромна, вулканична, конусовидна планина, напомняща копа сено.

С далекоглед ясно се вижда деловата суетня на туристическата индустрия:

На върха е огромният дом на Аксел Мунте³. До там води спиралата на инфарктно тясно шосе – стърчащите странични огледала на малките джипове-таксите атрактивно се чукват и сгъват по шарнирите, при разминаване. Надолу е страшно да се гледа – няма сламка, за която да се хванеш...

Горе дебнат кичови павилиони, ресторантчета и амбулантни търговци на ухо предлагат порно.

Капитанът нежно изучава вътрешността на кривата си луличка, с позлатени пръстенчета и калпаче – сякаш я вижда за първи път. Красавец в старостта си – с класически бръчки и нос, рамкирани в гривеста и чорлава бяла брада.

– Прав сте, синьор Капитан! Само Морското Синьо колко е различно: сутрин е едно – лениво, сънливо синьо; денем – звучно лазурно... вечер – сладно, преливащ от обещания морав аметист; нощем –

1. Леери – (морс.) корабни парапети

2. Мио векио вапоретто – (итал.) мое старо параходче.

3. Аксел Мунте – (ист.) лекар, национален герой.

кадифено индиго, проблясващо на луна; при буря – непредсказуемо, цяла гама от развихрени зли страсти, излезли от бутилката с отегчения от чакане Джин...

– Продължавайте, синьор Художник!...

– О, Сините Очи на Нина... по-скоро са сапфирено сини, на талази... В синхрон с настроението ѝ – пулсират и преливат... в тюркоазни... Вляво на острова, синьор Капитан, както знаете, е Лазурно-Синята пещера... казват, имало медни-окисни образувания и затова – такива феноминални окраски. Твърде прозаично звучи! Природата е поетично устроена и щедра към Този, който умее да Гледа. Водата там е – стъклено прозрачни дълбини. И някъде от безкрая – те гледат Сините Очи на Нина!...

– Красиво говорите, синьор Художник! Ще Ви призная голям грях: не съм ходил в тия пещери; зная ги от проспектите; превозвам до там туристи цял живот; все се каня – ха, днес – ха, утре... Като младеж се качвах до върха... с едно девойче... Очите му бяха като черни маслини в зехтин... също много красиви... Харесвате такива очи, нали?...

– О, Сините Очи на Нина!

– Красиво сте го написали, синьор Художник – палаво забеляза Уж-Нина, чорлейки бялата ми, гривеста брада, рамкирала прилични в старостта ми профил и анфас. – Приятно е да се върнеш толкова назад... а защо Мене ме няма, след като не съм се отделяла от рамото ти... Нито на вапореттото; нито на острова... нито в Лазурната пещера... И Коя е тази Нина?! Поетически образ, ще кажеш... Кажеш нещо за свое оправдание, де!

– Ооо, Сините очи на Нина!!!

Допълнение: Горният текст озадачи биографите ми, относно имена и цвят на очи; обяснението е просто: нормално е – с годините, един художник да не разпознава цветовете... и други такива... шарени – неразпознати...

КРАЙ

© Велимир Петров

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/11626>]